Влада - Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 136 (886) ♦ Середа, 20 липня 1994 року ♦ Ціна договірна

ПОРЯДОК, ЧЕСНА ПРАЦЯ, ГІДНЕ ЖИТТЯ, ЛІКВІДАЦІЯ ЗЛОЧИННОСТІ

Сесійний зал Верховної Ради України. Жодного вільного місця. В урочистому засіданні, яке присвячене складанню присяги новообраним Президентом України, беруть участь народні депутати, члени Уряду, керівники Республіки Крим, голови обласних, ряду районних, міських, селищних Рад, представники громадських організацій, військових, преси, релігійні діячі, дипломати.

Веде засідання Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Голова Центральної виборчої комісії І.Ємець доповідає про результати виборів Президента України і повідомляє, що згідно із Законом Кучму Леоніда Даниловича обрано Президентом України.

Новообраний Президент урочисто присягає народові України суворо дотримуватись Конституції і законів України, поважати і охороняти права і свободи людини і громадянина, захищати суверенітет України.

У вітальному слові Голова Верховної Ради О.Мороз говорить:

— Ви взяли на себе надзвичайно велику відповідальність у дуже нелегкий період становлення молодої Української держави. З часу проголошення державної назалежності ми зазнали і певних успіхів, і чимало прорахунків. Попри всі негаразди нам вдалося уникнути серйозних конфліктів, зберегти мир і спокій у суспільстві, віру людей у можливість побудови кращого життя... Люди очікують, що ви, Леоніде Даниловичу, і очолювана вами державна виконавча влада зумієте рішуче вивести Україну з економічної безодні, від нинішнього стану зубожіння більшості пограбованих людей, повернути їм упевненість у можливість жити гідно з чесної праці. Люди чекають наведення елементарного порядку в Україні, ліквідації організованої злочинності і корупції, усунення причин для розвитку такого зла.

О.Мороз запевнив Президента, що в цій справі він одержить повну підтримку Верховної Ради України.

Від дипломатичного корпусу в Україні Л.Кучму привітав його дуаєн, Надзвичайний і Повноважний посол Італії в Україні В. Сурдо.

З програмною промовою на урочистому засіданні Верховної Ради виступив Президент України Леонід Кучма.

— Сьогодні, — сказав Президент, — Україна стоїть на порозі суттєвих змін економічного та політичного курсу. Необхідність таких змін народ стврердив своєю активною участю у виборах... Хочу запевнити вас, що я маю намір спертися на це прагнення і повною мірою використати надану мені владу для проведення таких реформ.

Після цього засідання відбулася урочиста зустріч Л.Кучми з Л.Кравчуком.

(Повний виклад промови буде надруковано в газеті).

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Всі гілки влади, розмежовуйте повноваження і єднайтеся!

Ідея розмежування повноважень і одночасної гармонійної співпраці всіх гілок і рівнів влади матеріалізувалася на нараді народних депутатів України, голів місцевих Рад, в тому числі Верховної Ради Криму, Президента України, Голови Верховної Ради України, уряду країни, яка розпочала роботу вчора у Києві.

«Наступного тижня ми мусимо прийняти остаточний варіант Закону «Про місцеві Ради народних депутатів», і думка учасників цієї наради надзвичайно важлива й має бути врахована», — зауважив Голова Верховної Ради України О.Мороз.

З доповіддю виступив голова Комісії з питань державного будівництва, Рад і місцевого самоврядування О.Стешенко. Після обіду з доповіддю про шляхи подолання економічної кризи виступив Прем'єр-міністр України В.Масол, який відповів на запитання депутатів. І з коротким словом звернувся до присутніх Президент України Л. Кучма.

ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Обговорено і в основному схвалено доповнений орієнтовний перелік питань для розгляду на пленарних засіданнях Верховної Ради України на другу половину липня 1994 року.

Прийнято постанови щодо внесення на розгляд Верховної Ради ряду проектів законодавчих актів, поданих Кабінетом Міністрів України, Верховним судом України, постійними Комісіями Верховної Ради.

Розглянуто інші питання державного життя республіки.

Вів засідання Президії Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Продиктовано в номер

Ризик, який обіцяє прибутки

Минулого понеділка Голова Верховної Ради України О.Мороз мав зустріч із групою відомих ізраїльських підприємців — президентом концерну «Данкнер» Ш.Данкнером, президентом компанії «Гілат» Ш.Тірошем, генеральним директором компанії «Дор-Хімікалс» Е.Хоавом та іншими. Йшлося про залучення іноземних інвестицій в українську економіку. Глава парламенту України зауважив, що доки «Велика сімка» вагається, висуває умови, за яких до нашої держави надійдуть капітали, такі країни, як Ізраїль, могли б міцно закріпитися на українському ринку. «Справді, певний ризик існує, як і завжди у бізнесі. Однак в Україні він окупиться сторицею для того, хто перший з інвесторів прийде до нас».

Слід зауважити, що ізраїльська сторона на зустрічі не приховувала свого бажання вийти на український ринок.

Канадські долари для Дніпра

Допомогти Україні оздоровити басейн Дніпра — таке рішення прийняв уряд Канади, виділивши для цього п'ять мільйонів канадських доларів.

Особлива увага приділяється нижній частині басейну Дніпра, який перебуває у найтяжчому екологічному становищі. Вивченням відрізку ріки від Києва до Херсона займається з 15 липня до 15 серпня спеціальна експедиція вчених України і Канади.

Як відомо, наші цукрові заводи є забруднювачами навколишнього середовища. Канадські вчені і тут вирішили подати нам допомогу. Вони передають технологічну розробку, впровадження якої в практику дасть змогу нашим цукроварам з тієї ж кількості коренів одержати більше солодкої продукції з одночасним скороченням шкідливих викидів в атмосферу.

Відпочиватимуть... але потім

На Дніпропетровщині практично скрізь розпочали жнива, і завдяки бездоганній попередній підготовці розпочали організовано. Завчасно запаслися пальним, запчастинами, зуміли відремонтувати збиральну техніку (у загінки вийшло понад чотири тисячі комбайнів) та залучити на підмогу транспорт з міст. Кожен гектар на круг, як кажуть, дасть не менш як тридцять центнерів намолоту ранніх зернових. Цього досить, щоб область забезпечила себе хлібом і фуражним зерном.

Аби хлібороби вчасно та без втрат упорали сімсот тисяч гектарів, в області оголосили огляд-конкурс жниварів. Окрім матеріальних винагород, найкращі екіпажі — по дванадцять чоловік від кожного району — безоплатно відпочинуть на морі.

Не було б щастя — СБУ допомогла

Говорячи про заходи щодо гарантування економічної безпеки країни, новий шеф СБ України Валерій Маликов навів цікавий факт. За його словами, «одержано документальні матеріали і кон'юнктурні дані, використання яких, на думку фахівців, сприяло більш як ста підприємствам і відомствам у підписанні економічно взаємовигідних угод з інофірмами на загальну суму 250 мільйонів доларів. Вдалося також запобігти укладанню 110 збиткових для економіки держави контрактів на загальну суму 897 мільйонів доларів».

Металу поменшає

За даними члена Комісії ВР України з питань базових галузей і соціально-економічного розвитку регіонів Леоніда Анісімова, сьогодні в державі через відсутність сировини з 50 доменних печей працюють тільки 38, з 23 конверторів — 16, з 60 мартенівських печей — 33. З цієї ж причини зупинено 7 прокатних станів.

Нафта потрібна не всім

Біля міста Південний, на майданчику, відведеному під будівництво нафтоперевалочного терміналу, з'явився наметовий табір, у якому оселились члени екологічного руху «Охоронці райдуги». Учасники акції протесту вимагають негайно припинити будівництво, рекультивувати землю і відшкодувати збитки, завдані природі.

Мало розуміти, треба діяти

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв 18 липня Надзвичайного і Повноважного Посла США в Україні Уільяма Гріна Міллера

Під час розмови було порушено питання як розвитку двосторонніх зв'язків, так і широкого спектру міжнародного співробітництва. Йшлося також про складності виходу економіки України з кризової ситуації. Олександр Мороз окреслив коло проблем, зокрема енергетичної, технологічного оновлення виробництва, подолання наслідків Чорнобильської катастрофи і можливих економічних та соціальних ускладнень, пов'язаних з реалізацією угоди про ядерне роззброєння, у розв'язанні яких Україна чекає заінтересованої участі всіх держав, зацікавлених у позитивному розвитку подій. Підкреслювалося, що проблеми в силу історичних обставин переросли її кордони. І сьогодні мало правильно розуміти це, а й необхідно активно діяти, аби дати нові імпульси і переходові до ринку, і демократичному розвитку. А коли сама допомога підміняється розмовою про допомогу та ще й обставляється всякими умовами, то від цього саме діло, на жаль, вперед не йде.

Уільям Грін Міллер з розумінням сприйняв інформацію і аргументи, висловив ряд пропозицій і напрямів взаємодії, які б дали поштовх справі, висловив надію, що деяка упередженість і неповне врахування своєрідності економічної ситуації в Україні відійдуть у минуле, а натомість прийдуть раціональні і конструктивні підходи.

Розмова пройшла у діловій обстановці, у дусі повної відвертості і зацікавленого пошуку шляхів ефективного співробітництва і ділового партнерства.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Підняти престиж українського спорту

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся із всесвітньовідомими спортсменами України Іриною Дерюгіною і Олегом Блохіним.

Як відомо, 22 липня у Києві відбудеться презентація Міжнародного благодійницького фонду — фонду Олега Блохіна. Віце-президентом цього фонду є Ірина Дерюгіна. Але розмова не обмежилася тільки проблемами, що супроводжують становлення благодійницького фонду, спрямованого на виховання молодої спортивної зміни, допомогу ветеранам і повернення українському футболу його колишньої слави. Відбувся обмін думками щодо шляхів і можливостей піднесення престижу українського спорту взагалі.

Олександр Мороз висловив занепокоєння з того, що сьогодні у суспільстві принижена роль фізичного, спортивного виховання юної зміни, пообіцяв всіляку підтримку добрим починанням у цій справі. Буде дано доручення Комісії з питань молоді, спорту і туризму проаналізувати юридичну сторону справи, підготувати правові акти, які б зміцнили правову основу фізичної культури і спорту в Україні.

Прес-служба Верховної Ради України — Укрінформ.

Засідання Президії Верховної Ради Криму

18 липня під головуванням спікера парламенту Сергія Цекова відбулося засідання Президії Верховної Ради Криму. Сформовано порядок денний пленарного засідання (робота сесії триватиме до 20 липня). Питання «Про контингенти військ, які перебувають на території Республіки Крим, і про плату за використовувану ними землю» вирішено розглянути на закритому засіданні. За пропозицією Цекова, попереднє рішення парламенту заслухати звіт президента РК про підсумки його закордонних відрядженнь переглянуто.За словами Цекова, у розмові з ним Юрій Мешков повідомив, що днями поїде у чергове відрядження і вже по тому відзвітує сесії.

З огляду на обрання нового Президента України і необхідність продовжити переговори, вирішено не розглядати проект звернень до ВР України і Державної Думи РФ про включення Республіки Крим до складу Росії. З цією метою на сесії буде сформовано делегацію ВР Криму для поїздки в Москву.

Депутат ВР Олександр Круглов повідомив, що вже 26–27 липня «до Севастополя прибуває Олександр Руцькой зі своєю командою», і зауважив: ставлення Державної Думи та Федеральних зборів РФ до Криму — неоднозначні.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про доповнення Постанови Верховної Ради України від 25 листопада 1993 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про внесення змін до декретів Кабінету Міністрів України про валютне регулювання»

Верховна Рада України **постановляє:**

Абзац третій пункту 2 Постанови Верховної Ради України від 25 листопада 1993 року «Про порядок введення в дію Закону України «Про внесення змін до декретів Кабінету Міністрів України про валютне регулювання» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., №49, ст.463) після слів «авіаційного транспорту» доповнити словами «і океанічного флоту рибної промисловості».

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ

м.Київ, 30 червня 1994 року

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про визнання виборів народних депутатів України по Суворовському виборчому округу №300, Одеська область, та Радянському виборчому округу №376, Харківська область, недійсними

Заслухавши інформацію тимчасової Мандатної комісії Верховної Ради України про підсумки додаткового вивчення питань щодо проведення виборів по Суворовському виборчому округу №300, Одеська область, та Радянському виборчому округу №376, Харківська область, а також щодо діяльності Центральної виборчої комісії по виборах народних депутатів України, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Інформацію тимчасової Мандатної комісії Верховної Ради України взяти до відома.

2. Відповідно до статті 100 Конституції (Основного Закону) України, у зв'язку з порушенням законодавства про вибори, визнати вибори народних депутатів України по Суворовському виборчому округу №300, Одеська область, та Радянському виборчому округу №376, Харківська область, недійсними.

3. Звернути увагу Центральної виборчої комісії по виборах народних депутатів України на несвоєчасність постановки перед Верховною Радою України питання про тлумачення статей 46 і 48 Закону України «Про вибори народних депутатів України».

4. Доручити Комісії Верховної Ради України з питань правової політики і судово-правової реформи внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо доповнення Закону України «Про вибори народних депутатів України» нормами, які б забезпечували всім кандидатам у народні депутати рівні умови і можливості для ведення передвиборної агітації.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ, 13 липня 1994 року.

Привітання Президенту

Високоповажний пане Президенте!

Від імені Української Правничої Фундації щиро вітаю Вас з обранням на посаду глави Української держави. Я і мої колеги в Українській Правничій Фундації глибоко переконані, що зміна глави держави в Україні саме в цей час є подією, до якої прикута увага у світі: як на Сході, так і на Заході. І це невипадково, бо всіх цікавлять питання: чи залишиться Україна незалежною державою? Чи зміниться зовнішня і внутрішня політика України?

Відповіді на ці питання, звичайно, будуть отримані впродовж усієї Вашої діяльності, пане Президенте. Але для нас, правників, очевидним є те, що три роки існування незалежної держави — це зовсім замало, щоб утвердити її цілковито.

Ми глибоко віримо, що з Вашим іменем як нового Президента України буде пов'язана незмінність курсу України на зміцнення її державності і незалежності, визначеного Декларацією про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року та Актом про проголошення незалежності України, утвердженим всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 року.

Водночас ми сподіваємося, що саме з Вашим іменем буде пов'язана зміна державної політики України в багатьох ділянках суспільного життя в бік розвитку і зміцнення засад демократії. Це, зокрема, стосується необхідності утвердження основних прав і свобод людини, найбільш гострими серед яких для нинішнього стану в Україні є свобода совісті та свобода слова.

Дозвольте побажати Вам успіхів у всіх Ваших починаннях у цих напрямках. Сподіваємося, що традиційні перші «100 днів Президента» будуть засвідчені конкретними діями Вашої відданості ідеям реформ в ім'я свободи, демократії і незалежності України. Із свого боку, ми в Українській Правничій Фундації завжди будемо раді співпрацювати з Вами на втілення саме цих ідей.

З правдивою повагою,

народний депутат України, президент УПФ
Сергій ГОЛОВАТИЙ

Шановний Леоніде Даниловичу!

Сердечно вітаючи Вас із вступом на пост Президента України, віримо, що Ви зможете з усією відданістю і притаманною Вам працездатністю, вмінням і наполегливістю зробити все, щоб вивести нашу державу Україну в ранг цивілізованих і багатих країн світу.

Професійні спілки всіляко будуть сприяти діям Президента України, спрямованим на покращення життя людей, їх соціальний захист.

З повагою

Голова Федерації профспілок України
Олександр СТОЯН

Депутатські фракції Верховної Ради

«Єдина ідея, здатна об'єднати всіх, — це ідея реформ»

Про діяльність депутатської групи «Реформи» розповідає Віктор Пинзеник:

— Депутатська група «Реформи» налічує 27 чоловік і об'єднує економістів, юристів та частково військових. Насамперед варто зауважити, що цю групу сформовано не за політичними ознаками, до неї входять представники усіх регіонів України: Сходу, Центру, Заходу. Над чим працюємо? Створили кілька законопроектів, проте жоден з них поки що не вдалося довести до логічного завершення, тобто щоб вони стали законами, хоча на підтримку кожного з них було зібрано відповідну кількість підписів депутатів. Скажімо, під законопроектом про валютне регулювання стоїть 115 підписів.

— Вікторе Михайловичу, а чому, власне, постала потреба у створенні депутатської групи «Реформи»? Ви вважаєте, що у Верховній Раді немає жодної фракції, яка послідовно відстоювала б ідею реформ?

— Це одна причина. А друга в тому, що це єдина ідея, здатна сьогодні об'єднати всіх, бо в інших питаннях завжди будуть розбіжності.

— За яким принципом працює ваша група?

— Ми збираємося щодня о 12-й та о 18-й годині. Аналізуємо ситуацію, приймаємо рішення, проте, на жаль, нам не завжди вдається прорватися до засобів масової інформації: нас або «ріжуть», або не пускають у прямий ефір.

— Останнім часом у вашої групи «болить голова» за законопроект про валютне регулювання. Мало того, як ви сказали, за його розгляд висловилися 115 народних депутатів.

— Так, ми вважаємо, що питання валютного регулювання потрібно розв'язувати негайно, бо саме через фіксований курс карбованця зупиняється виробництво, а, отже, недобирає бюджет, причому найбільший спад виробництва спостерігається в галузях, що випускають експортну продукцію. Крім того, існування фіксованого і ринкового валютних курсів обов'язково призводить до зловживань. По-перше, з'являється можливість купити валюту дешевше, а продати дорожче, а по-друге — це породжує безліч варіантів ухилення від податків тощо.

— Які ще законопроекти ваша група найближчим часом збирається запропонувати на розгляд Верховної Ради?

— Ми підготували п'ять законопроектів, що стосуються оподаткування: про систему оподаткування, про податок на прибуток, про податок на добавлену вартість, про акцизний збір і про прибутковий податок. Хотіли б винести на розгляд законопроект про банківську систему, питання експорту-імпорту. Думаю, що зважаючи на темпи роботи Верховної Ради цього нам вистачить на кілька місяців.

— А як ваша група співпрацює з іншими фракціями і чи є взагалі така співпраця?

— Так, ми налагодили тісне співробітництво з депутатською групою аграрників і домовилися про те, що підготуємо законопроект по аграрному секторові. Бо саме в структурі взаємовідносин із селом криється одна з наших найбільших бід.

— Вікторе Михайловичу, чи стануть за вашими прогнозами, законопроекти, розроблені вашою групою, законами?

— Коли судити з того опору, на який наразився перший же законопроект, то можна зробити висновок: прийняти їх буде неймовірно важко. Але ми не втрачаємо надії, що це станеться.

— Останнім часом дискутують питання тимчасового зупинення приватизації, з тим, щоб проаналізувати зроблене і навести порядок. А що такі розмови ведуться, то це вже сьогодні спричиняє недовіру і в іноземних інвесторів, і в громадян України. Отже, які можуть бути наслідки такого кроку?

— Думаю, що до цього не дійде, бо юридичне рішення про зупинення на тимчасове зупинення приватизації призведе лише до того, що нових обертів набере тіньова приватизація. Тобто якщо Верховна Рада проголосує за таке рішення, то цим вона проголосує за масову тіньову приватизацію. Тим більше, що вже сьогодні державну власність дуже часто використовують як приватну. Тож коли кажуть, що відбувається пограбування, то я хотів би звернути увагу ось на таке: за останній час втеча саме державного капіталу сягнула двох з половиною мільярдів доларів США на рік. Отже, на мою думку, тимчасове зупинення приватизації призведе до ще більшого грабунку. Мало того, завтра нам нічого буде запропонувати громадянам України на приватизаційні сертифікати — все буде розподілено тіньовим способом.

— Дякую за розмову.

Інтерв'ю взяв
Сергій ЛАВРЕНЮК.

ВІД МЕТОДУ ПРОБ І ПОМИЛОК ПОРА ВІДМОВИТИСЯ

Точка зору

Україна в небезпеці. А Україна — це люди.

Тому зараз на перший план необхідно висунути політику національної безпеки в широкому її розумінні.

Зовсім недавно у кожного з нас слово «безпека» асоціювалося з КДБ. Інколи — з технікою безпеки і охороною праці, з дорожньою безпекою.

КДБ захищав від нас, населення, державний устрій та владу. Щоправда, за це, тобто за свою безпеку, нам влада, держава гарантували прожитковий мінімум, право на працю, на відпочинок, на житло, на освіту, на медичне обслуговування.

Нині ми всього цього позбавлені. Нині, в тяжкий період будівництва нової держави, ми потребуємо захисту. Захисту економічного, соціального, політичного, гуманітарного, екологічного, захисту від кримінальних елементів. Захисту негайного і дійового. Таке розуміння політики національної безпеки і є її розуміння в широкому значенні.

Висуваючи тезу про необхідність зведення цієї політики в ранг загальнодержавної, я не закликаю до введення в Україні надзвичайного стану. Стан економіки і життя людей потребують виважених дій.

Певен, що ми маємо політичний резерв, який можна використати для врятування і людей, і держави.

Цим резервом і є політика національної безпеки.

Саме вона має об'єднати і «лівих», і «правих», і «центр» у Верховній Раді України.

В чому суть цієї політики і її призначення?

Третій рік відбувається у нас складний процес державного творення. А що маємо? «Маємо те, що маємо».

Обвальний спад виробництва і крута інфляція призвели до страшної кризи.

Треба застосовувати своєчасні і безпомилкові, комплексні протикризові заходи. Не можна далі йти за методом проб і помилок. Цей метод дорого коштував людям і Україні. Він і є головною причиною поглиблення кризи.

Його треба замінити надійною системою конструювання держави.

Ви знаєте, як проектуються літаки, мости, великі комп'ютерні системи, атомні електростанції та інша потрібна людям складна техніка? Левова частка всіх зусиль і витрат іде на розрахунки їхньої надійності, безпеки. Для виконання цієї складної, трудомісткої і відповідальної праці є відповідні фахівці, методи, технології.

Якщо при проектуванні цього не робити, то готову конструкцію ніякими зусиллями не виправити і лиха не минути. Чорнобиль цьому приклад.

Так і з державою. Але тут ще складніше і страшніше. Тут багато мільйонів людей. Над мільйонами проводити експерименти не можна. Конструювати державу треба ще надійнішими методами, ніж у техніці.

Для забезпечення надійності цього конструювання і необхідна нова політика національної безпеки. Вона і має виконувати роль легітимної неподоланної перепони будь-якому погано продуманому, а значить, шкідливому, втручанню в нашу велику економіку, в тяжке життя людей і суспільства.

Державотворення вимагає своєї системи знань, своїх спеціалістів, своїх методів і своїх технологій. Технічні аналоги тут не допоможуть.

Із останніх для нас важливі лише розуміння політиками, владними структурами і населенням неможливості побудувати розумну, зручну і таку, що гарантувала б безпеку, державу без надійної організації її творення. А Україна зараз, хоча і дуже занедбана, але перебуває на початковій стадії свого будівництва.

Ось так і в такому контексті треба розуміти роль і місце нової політики національної безпеки у відродженні України, у становленні її громадянського суспільства, у становленні особистості.

З усього сказаного випливає, що в України залишився лише політичний резерв. Це підтвердили вибори Президента України. Подальший успіх України залежатиме від того, як швидко і наскільки ефективно новий Президент використає цей політичний резерв в економічних реформах, у справі державотворення.

Віктор МОРОЗ,
доктор технічних наук.

ГАТТ: ОБ'ЄДНАЛИ ПРОЦЕДУРИ І ВИПЕРЕДИЛИ БАГАТЬОХ

Повертаючись до надрукованого

Незважаючи на можливі перипетії внутрішньополітичного життя в зв'язку з парламентськими та президентськими виборами, Україна продовжує активно просуватися у процесі приєднання до Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ).

28 червня українська делегація передала в Женеві генеральному директорові ГАТТ Пітеру Сазерленду Меморандум про зовнішньоторговельний режим України. Цей Меморандум згідно з процедурою приєднання є одним з основних документів, які подає країна-претендент на розгляд країн — членів ГАТТ. Протягом 6 тижнів вони готують запитання до тих чи інших розділів Меморандуму, на які, в даному разі українська сторона, також протягом 6 тижнів має дати відповідь. І лише за задоволення цими відповідями процес переходить до завершальної стадії — складання основних умов приєднання претендента до кола країн ГАТТ, до цього, так би мовити, світового торгового клубу.

Нескладність процедури — тільки на перший погляд. Зрештою, в української сторони є немало підстав для хвилювань. Серед них і деякі акти національного законодавства, які не відповідають стандартам ГАТТ через поки що неринкову сутність української економіки, і можливий опір окремих країн, переважно третього світу, які побоюються виходу на світовий ринок серйозного для них конкурента з багатьох видів продукції (взяти хоча б сталевий прокат чи мінеральні добрива). Тому для успішного завершення цього процесу наша торгова дипломатія намагається створити позитивний імідж України як надійного і серйозного партнера.

Наприклад, керівництво Секретаріату ГАТТ було приємно вражене тим, що разом з текстом Меморандуму йому передали добірку українських законів, які регулюють зовнішньоекономічні зв'язки і пов'язані з ним інші сфери економіки, перекладених англійською мовою. Додала «балів» Україні передбачливо взята з собою і оперативно розповсюджена через Секретаріат ГАТТ програмна доповідь нового Прем'єр-міністра України Віталія Масола, і це зняло занепокоєння щодо можливої відмови України від курсу на ринкові реформи.

Крім того, на нашу користь і факт визнання 48-ю сесією ГАТТ за Україною статусу держави з перехідною економікою, що робить цілком можливим застосування щодо неї норм та правил ГАТТ.

До речі, час перебування в Женеві української делегації було використано також для переговорів і консультацій з керівниками постійних місій при ГАТТ США, Європейського Союзу, Скандинавської групи (Швеція, Фінляндія, Норвегія, Данія), Канади, Австралії, Нової Зеландії, Швейцарії, країн Східної та Центральної Європи (Польща, Словаччина, Угорщина, Румунія). На цих переговорах, окрім питань, пов'язаних з самим процесом приєднання та організації взаємної співпраці, вже йшлося про можливість укладання угод про вільну торгівлю в рамках правової системи ГАТТ.

Усе це, на думку глави української делегації, спеціального представника України при ГАТТ Сергія Осики, обов'язково вплине на характер запитань, які до 7 вересня мають підготувати країни—члени ГАТТ. Сергій Осика вірить, що вони не будуть занадто прискіпливі. Тим більше, що попереду липень-серпень — традиційна для цивілізованого світу пора канікул — і навряд чи навіть у будь-якого можливого запеклого противника членства України в ГАТТ з'явиться бажання ретельно винаходити систему перешкод.

Як відомо, з 1 січня 1995 року розпочинає діяльність інституційний механізм забезпечення реалізації комплексу договорів системи ГАТТ — Світова організація торгівлі (СОТ). Українська сторона в цьому зв'язку дуже доречно використала можливість об'єднання процедур приєднання до ГАТТ і вступу до Світової організації торгівлі, додавши до тексту свого Меморандуму потрібні розділи. Отже, за словами Сергія Осики, Україна значно виграє в часі й навіть випереджає такі країни, як Болгарія, Саудівська Аравія, Словенія, Естонія і Росія. Вони хоча й почали процес приєднання до ГАТТ значно раніше за Україну, але на той час не було чинне рішення про можливість поєднання згаданих процедур, і тепер їм доведеться додатково провести не один раунд переговорів для того, щоб приєднатися до всього комплексу міжнародних конвенцій та угод, які є основою СОТ. Це, звичайно, не стратегічний успіх, вважає представник України при ГАТТ, але безперечний доказ того, що ми можемо працювати професіонально.

Зенон СКИБИНСЬКИЙ,
журналіст.

На знімку (зліва направо): Олександр Нездоля, заступник міністра промисловості України; Ігор Ніколайко, заступник спеціального представника України при ГАТТ; Сергій Осика, глава української делегації, спеціальний представник України при ГАТТ; Пітер Сазерленд, генеральний директор ГАТТ; Андрій Гончарук, заступник спеціального представника України при ГАТТ; Оке Лінден, радник генерального директора ГАТТ.

Фото Т.ТЕНГ.

П'ятий мікрофон

Шануйтеся, то й вас шануватимуть

Хочу звернутися до народних депутатів, котрі не поважають українську мову. Скажіть, у якій країні можна бачити подібне? Для прикладу візьмемо хоча б російський парламент. Там теж є українці, татари, представники інших національностей. Але ніхто з них не дозволяє собі промовляти з трибуни українською, татарською тощо.

Вважаю, депутатам, які не бажають розмовляти державною мовою, не місце в парламенті.

А. ПСЮК,
учасник Великої Вітчизняної війни.
Копанки
Івано-Франківської області.

Жодних таємних голосувань

У Верховній Раді, на нашу думку, не повинно бути жодних таємних голосувань. Прийняття нового чи перегляд старого закону мусить проводитися поіменно з подальшою публікацією в газеті. Виборцям не байдужа позиція свого депутата.

Група виборців
Чечельницького району
Вінницької області.

Ідіть у люди

Шановні обранці! Йдіть у люди, несіть їм своє слово, працюйте з народом, гуртуйтеся самі й згуртовуйте нас. Не чекайте, доки овоч дозріє і прикотиться до ваших ніг.

Тільки здруженість усіх здорових сил, наполегливість дасть позитивні результати. Позбудьтеся всього дріб'язкового, облиште чвари і працюйте заради неньки-України.

І. ПЕТРУК.
Маріуполь
Донецької області.

Що школяреві дозволено, депутатові — зась

Доки наші обранці прогулюватимуть сесію? На засіданнях колишньої Верховної Ради тільки й чулося, що нема кворуму. Те саме й тепер. Невже депутатів треба за вухо тягти на сесію, мов того школяра! Невже вони не розуміють, що це призводить до прийняття нечітких, недійових законів, гальмує наше просування вперед.

Треба нарешті й у найвищому органі влади з'ясувати, хто хоче працювати, а хто ні.

С. ХОЛОДНИЙ.
Херсон.

Народ усе одно спитає

Багато йшлося про недоторканність депутата. Та де це бачено, щоб представник народу не відповідав за скоєне! Він має бути взірцем для інших і тому його вчинки повинні розглядатися особливо пильно щодо законності та моралі. На те й він народний обранець, щоб відповідати перед людьми, а не ховатися за всілякими законами.

О.ФАЛЬКОВ,
ветеран війни і праці.
Червонозаводське
Полтавської області.

ВІД ШАНОБЛИВОГО ДІАЛОГУ — ДО ЗЛАГОДИ

Розмова кореспондента газети «Голос України» з головою Комітету з фінансів і бюджету Ради Федерації Росії М. Гончаром

— Миколо Миколайовичу, останніми тижнями ви здійснили кілька бліц-поїздок до України: і перед виборами Голови Верховної Ради, і в апогей президентського марафону. Часто вас бачать і в Севастополі. Відомо також про вашу роль у процесі інтеграції Білорусі в рублеву зону.

— Мої поїздки — не експромт. На початку роботи новообраної Верховної Ради України я одержав запрошення групи українських парламентаріїв для обговорення проблем економічного союзу Росії та України.

У Севастополі я бував у різні часи. Люблю це місто. І, звичайно, мене турбує його доля. Політичні баталії, бомби, які, образно кажучи, постійно вибухають навколо проблеми Севастополя, відображають суть загальної політичної ситуації.

Відверто кажучи, безглуздо і несправедливо не враховувати інтереси мільйонів людей різних національностей, які не бажають розплачуватися за хвацьку суверенізацію після розвалу Союзу. Це — реальність, ігнорувати яку не може жоден серйозний політик. Здоровий протест проти неприродної організації пострадянського простору може набути досить небезпечних форм. І тоді неминуче виникає спокуса силового тиску на колишні союзні республіки, з'являються територіальні претензії тощо.

Становище заплутують, ускладнюють невмілі дії з обох сторін, багато в чому продиктовані внутрішньополітичними міркуваннями. Флот, Севастополь, Крим стали розмінними монетами у великій грі, яку ведуть політики, що опікуються швидше власними, ніж національними інтересами. Відвертим цинізмом часто відзначаються дії деяких політиків. Я вже не кажу про російських та українських ультрапатріотів, які у чорноморських «розборках» побачили ідеальний трамплін для своєї кар'єри.

Є свідки, які можуть підтвердити: 9 травня нинішнього року, коли при проходженні святкових колон у Севастополі було допущено нетактовні, м'яко кажучи, жести проти хлопців з українського батальйону, я висловився публічно проти цього. Хіба винні ці молоді люди, наші діти, у прорахунках політиків? Більше того, на зустрічі промисловців України і Росії я заявив: Крим є і буде українським.

Певен, Росії вигідна поступова стабілізація України як самостійної дружньої держави.

Адже нестабільність і хаос в Україні вкрай ускладнять проведення демократичних перетворень у Росії, бумерангом ударять по ще не зміцнілій російській державності. Це не гра з нульовою сумою, де програш одного обертається виграшем для іншого, це жорстка суперечка, в якій якщо програють, то — обидва.

Росія сьогодні має підтримати Україну, яка опинилася в тяжкому стані, не дати їй збочити. Україна обрала шлях творення своєї держави, і ми, росіяни, зобов'язані поважати її вибір. Гадаю, що в будь-якому разі для України оптимальною стратегією будівництва своєї державності є тісна взаємовигідна співпраця з Росією. В це річище і маємо спрямовувати наші відносини.

— І все ж, Миколо Миколайовичу, повернімося до початку нашої розмови. Економічний союз, економічна співдружність. Про це багато говорять і у нас в Україні, і в Росії. Чи ви відчуваєте пульс цієї проблеми?

— Як не відчувати?! Думаю, всі ми відчуваємо це.

По-перше, вже зрозуміло, що стихійний і вибухонебезпечний процес руйнування економічної системи в колишніх республіках Союзу і розпад колись єдиного економічного простору в цілому є не що інше, як результат некомпетентно проведеного розчленування територіально-адміністративного утворення без урахування елементарних економічних закономірностей. Треба визнати, що хаотичний розрив раніше існуючої економіки фактично призвів до ліквідації і внутрішніх ринків у країнах, і ринку, який існував між республіками, і до втрати позицій на світовому ринкові.

Це призвело до загострення соціально-політичної ситуації всередині нових держав і появи напруженості в їхніх взаєминах.

Зараз ситуація в СНД і у нас у Росії така, що жоден політик повністю не передбачить, що буде завтра. Як сказав одного разу Нурсултан Назарбаєв: Союзу немає, всі вільні, але приречені все розв'язувати спільно.

Можна сперечатись про деталі, але закономірно, що перед всіма країнами СНД стоїть одне завдання: інтеграція в єдиний економічний простір для виживання як потенційних суб'єктів світової економічної системи господарювання.

Мої зустрічі в Києві з провідними політиками України — і у Верховній Раді, і в Кабінеті міністрів — дають всі підстави високо оцінити виважену і витриману позицію України у розв'язанні проблем збереження і подальшого розвитку спільного з Росією та іншими країнами СНД ринку. Це ні в якому разі не можна розглядати як небажання віднайти нову ефективну форму економічного співробітництва.

Реальності життя суворі. Рівень інфляції в Україні сягає 70 відсотків на місяць, що близько до «світового рекорду» Сербії, яке веде війну. Середня зарплата — приблизно 10 доларів на місяць — еквівалентна місячному заробіткові в обложеному Сараєві. Спад виробництва до 20—30 відсотків на рік — більш ніж в Азербайджані.

Не краще становище і в Росії. Звернімося до повідомлень кінця червня. Промислове виробництво у Росії за останні п'ять місяців скоротилось на 26 відсотків. Якщо в паливно-енергетичному комплексі спад становив 17 відсотків, а в харчовій промисловості — 22, то в машинобудуванні — 45, а в хімічній і нафтохімічній — 35 відсотків. При цьому аналітики давно вже вказують, що більш як 60 відсотків падіння виробництва пояснюється розривом господарських зв'язків, у тому числі і з Україною.

Але ми мало чого навчилися! До цього часу не зрозуміли: вибиратися із кризи треба спільно, підтримуючи одне одного, а не вказуючи — у сусідів, мовляв, ще гірше.

Дуже складні й суперечливі дії ряду країн щодо створення рублевої зони нового типу. Всупереч деяким твердженням, життя показало, що причина не в тім, що Україна мала з цього питання особливу думку. Ідея потонула у вирі нерозв'язаних проблем, що передують реалізації таких планів. Важко здійснюються задуми щодо об'єднання валютних систем Росії та Білорусі.

Надто різним виявився стан валютних і грошово-фінансових систем, не гармонують податкова і митна політика, нормативна і правова база, що регулює експортно-імпортну діяльність і валютні операції, немає необхідної взаємоприйнятності цілей і змісту економічних реформ.

Гадаю, що після підписання платіжних угод, створення митного союзу і розв'язання ряду інших не менш актуальних для економіки завдань Україна з повною відповідальністю може стати повноправним членом економічного союзу.

Природно, нова інтеграційна політика має спиратися або хоча б орієнтуватися на прогресивну інфраструктуру народногосподарських комплексів.

Життєздатність програми створення нової співдружності може бути забезпечена лише за умови прийняття всіма потенційними її членами чітких, реальних і однозначно прийнятних цілей об'єднання. Інакше будь-яка ідея об'єднання заради об'єднання буде приречена.

Тому зрозумілі міркування України про прийняття нею статусу асоційованого члена під час підписання Договору про економічний союз.

— Перерву трохи вашу розповідь. У ваших словах відчувається певне уявлення про природу і перспективи наших відносин. Ми переживаємо часи болючої трансформації після того, як упав СРСР. На території колишнього СРСР єдина, по суті, економіка, сукупність спільних інтересів, а головне — людська єдність, особистісні зв'язки, спільність культури, історичної долі. Для реалізації цієї об'єктивно наявної єдності треба вибудувати нову систему міждержавних відносин.

— Безперечно. Звичайно, новим державам: і Росії, і Україні, і Білорусі потрібен час для визначення своїх інтересів і становлення власної економічної політики, але зрозуміло, що основний зміст інтеграційної політики наших країн — у спільному розвиткові рентабельних і конкурентоспроможних виробництв у всіх галузях, особливо в АПК, машинобудуванні, легкій промисловості, торгівлі. За найважливіший напрям спільної діяльності ми вважаємо здійснення спільних інвестиційних проектів у третіх країнах, поєднання зусиль і ресурсів для відстоювання власних інтересів на світовому ринку. Не таємниця, що відсутність такої єдності призвела до втрати позицій наших країн на світовому ринку з ряду найважливіших позицій.

Деякі речі пізнаються лише на власному гіркому досвіді. Адже тоді, коли ринкового розрахунку не було, кожен вважав, що інші живуть за його рахунок. Туркменистан вважав, що інші збагачуються на його газі, Україна — на її хлібі, Росія — на її нафті. Кожен вважав, що його оббирають більше, ніж інших. Нині істина відкрилася. І я вважаю, що нам потрібна інтеграція, і стрижнем її за певної умови мають бути спільні інтереси.

Найбільш ефективним і невідкладним і для Росії, і для України є крок до відновлення економічної взаємодії технічно взаємозобов'язаних виробничих комплексів. Організаційна форма розв'язання цього завдання — створення транснаціональних структур: корпорацій, фінансово-промислових груп, концернів.

Тут величезне поле діяльності. З Віталієм Андрійовичем Масолом, зокрема, ми говорили, що, враховуючи високий технологічний взаємозв'язок підприємств металургійного комплексу, вуглевидобутку і вуглезбагачення наших країн, доцільно зосередити наші зусилля на інтеграції в цьому напрямі, а також в галузі розвитку нафтовидобутку і нафтопереробки. І практичні кроки вже робимо.

Специфіка стану фінансово-грошових систем у наших країнах диктує потребу у створенні в кожній із зазначених структур фінансових елементів, які поєднують інтереси сторін з їхнім платіжним потенціалом. Йдеться про децентралізацію розрахункових операцій на шляху до створення незалежних фінансових структур. Адже зовнішньоекономічні зв'язки прикордонних з Росією українських областей майже цілком орієнтовані на російські області та регіони. Наприклад, по Харківській області цей показник становить 80 відсотків, а по Луганській і Донецькій — відповідно 90 і 85 відсотків. У свою чергу, зовнішньоекономічні зв'язки ряду російських областей, що межують з Україною, теж «зав'язані» на сусідніх українських регіонах. Передовсім це стосується Белгородської, Ростовської і Брянської областей.

Очевидні й довгочасні чинники економіко-географічного характеру визначили наперед розвиток торгівлі і співробітництва у різних сферах між сусідніми областями Росії та України всупереч політико-пропагандистським амбіціям керівництва обох країн. Ще влітку 1993 року на семінарі, що відбувся в Бердянську з питань співробітництва російських і українських областей Приазовського регіону, підкреслювалося, що саме торгівля і заохочення інтеграційного співробітництва між сусідніми областями обох країн дасть можливість зменшити запал політичних пристрастей між Києвом і Москвою і кардинально поліпшити фінансово-економічну ситуацію в Росії і в Україні.

Для розвитку рішень цього семінару на недавніх нарадах у Белгороді і Харкові керівників суміжних областей, директорів підприємств і банків, розташованих там, було прийнято постанову, відповідно до якої з середини червня скасовуються всі митні та інші обмеження на взаємну торгівлю і реалізацію спільних соціально-економічних програм та інвестиційних проектів, в тому числі і за участю іноземного капіталу.

Створення фінансових українсько-російських структур, наприклад, для спільної діяльності з виробництва нафтопродуктів або особливо енерго- і матеріаломістких видів продукції, реалізації транснаціональних програм, дасть можливість розпочати поступове фрагментарне використання нових для нас схем ціноутворення і розподілу прибутку, які використовують в західних фірмах.

Але головна умова розв'язання цих питань — злагода як усередині наших країн, так і в міждержавних відносинах.

Сергій ТЕРЬОХІН: «І все-таки я оптиміст»

Минулого тижня Україна обговорювала дві важливі події: вибори нового Президента і щедрий «подарунок» «Великої сімки» у вигляді 4 мільярдів доларів, спрямованих на стабілізацію економіки. Проте надійдуть вони, за умовою «сімки», тільки, коли в Україні розпочнуться реформи. Прокоментувати ситуацію, що склалася на сьогодні у вітчизняній економіці, ми попросили директора Українського фонду підтримки реформ Сергія ТЕРЬОХІНА.

— За останні чотири місяці в економіці України не сталося жодних змін. Близько третини загальної монетарної маси перебуває поза банками, тобто обслуговує нелегальний обіг. Дефіцит поточного бюджету з такими темпами становитиме за рік більш як 30 відсотків до валового національного продукту. Збільшується загальна заборгованість між підприємствами. Приховане безробіття досягло майже 22 відсотків.

— Але водночас темпи зростання інфляції зупинилися...

— Фінансова курсова стабілізація українського карбованця пояснюється двома чинниками. Треба дивитися правді в очі, вибори — це річ дорога. Я не думаю, що кожен хто-небудь з кандидатів у депутати уклався у 6-мільйонний передвиборчий фонд. А що найреальніше джерело фінансування — це валюта, то на ринку з'явилося багато доларів, і попит на готівковий карбованець зріс. Тому курс його тримався і навіть іноколи мав тенденцію до зростання.

Другий чинник — жорстка монетарна емісійна політика Національного банку, яку, з одного боку, слід вітати, але з другого — з однією умовою: річ не в тому, скільки грошей є в обігу, а в тому, як ці гроші обслуговують економіку, як вільно вони обертаються. На жаль, рухаються вони не вельми вільно. Кредити розподіляються адміністративно і не потрапляють до ефективної економіки. Практично всю емісію витрачають на покриття дефіциту поточного бюджету або на фінансування збиткових галузей.

— У сесійному залі ВР було висловлено думку, що коли не вистачає грошей для того, щоб платити бюджетним галузям, — треба їх емітувати. Як ви ставитеся до цього?

— Спробуймо спрогнозувати, що станеться, коли оголошені емісії опиняться на ринку. Тільки за оголошеними сумами кількість монетарного обігу на кінець року зросте вдвічі. Штампування грошей — не вихід: відбудеться знецінення заощаджень громадян.

Більш складний, але найефективніший спосіб — це збільшення доходної частини бюджету і скасування невиправданих видатків. Тоді треба переглянути методи формування бюджету. До речі, за перше півріччя його виконано на 30 відсотків, через несприйняті податки. Мені дуже приємно, що новий міністр фінансів Петро Германчук зазначив: щоб економіка працювала, треба зменшувати податки. По-друге, слід негайно скасувати фіксований курс, бо загальні доходи бюджету на 27 відсотків потерпають через збитки від експортної діяльності.

— Чи можна сподіватися, що новому Президентові та уряду до снаги реформувати економіку на ринкових засадах?

— Для цього є всі підстави. Прем'єр-міністр і новий Президент — люди прагматичного складу розуму. Як на мене, економіці буде надано пріоритет. Але багато що залежить і від ВР як законодавчого органу. Я маю і тут оптимістичну точку зору: кількість економістів та юристів у ВР цього скликання збільшилася. Якщо депутати не побиватимуться за різними кольорами своїх партквитків, а керуватимуться народними інтересами, то три щойно сформовані гілки влади знайдуть спільну мову, розділять відповідальність, і Україна матиме шанси перетворитися у розвинену європейську державу.

Принаймні ми сподіваємося на це. Сьогодні Український фонд підтримки реформ підготував кілька загальних важливих законопроектів, деякі з них — на розгляді в комісіях ВР. Скажімо, про внесення змін до валютного регулювання та порядку експорту продукції, бюджетну, податкову системи, а також про соціальний захист. На часі перейти від традицій суцільного захисту, коли багатий багатіє, а бідний біднів, до системи, за якої держава підтримує людей, котрі, можливо, нічого й не виробляють, але обслуговують це суспільство. І тих, хто з незалежних від них причин не може заробити собі на життя: це діти, пенсіонери, інваліди, малозабезпечені.

— І останнє: в одному з недавніх номерів «Комерсанта України» опубліковано ваше інтерв'ю «Причина всіх бід — вакханалія у фінансовій системі». У відповідях на запитання кореспондента Сергія Лянге ви припускаєтеся дещо протилежних оцінок щодо Прем'єр-міністра Віталія Масола. Чим це пояснити?

— Анічим, бо цієї розмови просто не було. Тому всі мої слова щодо конкретних осіб у згаданій вами публікації мене тільки обурюють. Прийміть як комплімент: «Голос України» у цьому плані — дуже коректна і відповідальна газета.

Інтерв'ю взяли Наталя ФІЛІПЧУК, Сергій ВУСАТИЙ.

Фотофакт

На знімку: та які вже там зі слонів стрибуни? І семирічній слонисі Морін страшно зістрибнути з невисокої платформи, на якій її перевозять разом з рідним цирком, що мандрує містами Англії. А що як гепнешся за ваги у три тонни!.. Вирішується все, однак, просто: приходить Кейті, якій лише три роки, проведених у тому ж цирку, і яка чудово справляється зі складними, а тонише важкими, проблемами. Дівчинка бере слониху за хобот, говорячи зрозумілою тільки їм двом мовою слова підтримки, і слониха-боягузка, дивись, уже на землі.

Фото ІТАР-ТАРС.

Подробиці

Ціна виведення військ

«Канцлер Гельмут Коль заплатив у Москві за виведення російських військ з Німеччини до майбутніх виборів 16 жовтня до бундестагу більш як півмільярда марок з кишень сплатників податків», — пише газета «Нойє Фур — Цайтунг».

За інформацією видання, Г. Коль у грудні 1992 року пообіцяв російському Президентові фінансову допомогу в розмірі 550 млн марок, не поінформувавши про це бюджетну комісію бундестагу, котра й по сьогодні не знає, що обіцянку було дано за умови виведення російських частин з Німеччини на 4 місяці раніше від установленого строку.

Обіцянка, дана Г. Колем в обхід парламенту, набуває особливого значення на тлі нещодавніх розбіжностей стосовно проводів російських військ і військ західних союзників. Навіть у боннських урядових колах не заперечують, що канцлер пообіцяв 550 мільйонів марок, вважачи, що це буде йому на руку на майбутніх осінніх виборах до парламенту. У такий спосіб він отримав чудову трибуну для спільних виступів з головами держав та урядів чотирьох країн-переможниць під час наступних серпневих і вересневих церемоній проводів їхніх військ у Берліні.

Якби Бонн дотримувався раніше встановлених строків, то внутрішньополітичної суперечки вдалося б уникнути. Адже тоді західні союзники залишили б Німеччину на початку вересня, а росіяни — по деяким часі, в кінці грудня. Одначе в такому разі останні російські солдати полишили б свої бази на східних землях уже після виборів до бундестагу.

Згідно з договором, укладеним на переговорах за формулою «два плюс чотири», Москва мала вивести свої війська до кінця грудня 1994 року. Навесні 1992 року на німецько - російських переговорах були обговорені деталі цього виведення. Так, Бонн зобов'язався виділити 7,7 мільярда марок на будівництво приблизно 25 тисяч квартир для російських офіцерів. Ця домовленість була цілковито підтримана бюджетною комісією бундестагу.

Що ж стосується додатково обіцяних під час візиту Г. Коля до Москви у грудні 1992 року 550 мільйонів марок, то розглядом цього питання бюджетна комісія зайнялася лише під час обговорення державного бюджету ФРН на 1994 рік. Виділення цієї суми заднім числом було схвалене більшістю членів комісії від правлячої коаліції, й ця сума була внесена до додаткового держбюджету на 1993 рік. Проте під час закритого обговорення Г. Колю закинули те, що його обіцянка була «геть зайва». Адже росіяни не лише щонайскоріше дотримувались графіка виведення військ, але деякі підрозділи залишали бази на східних землях навіть раніше запланованих строків.

Геннадій ТЕМНЕНКОВ.

Проблеми

Як у Рєпіна: не чекали

У зв'язку з численними заявами киргизстанців створена й уже розпочала роботу парламентська комісія з перевірки участі народних депутатів країни, колишніх і нинішніх членів уряду, глав місцевих держадміністрацій у приватизації державних об'єктів і майна. Загалом «ревізувати» доведеться приватизаційну діяльність більш як 400 чоловік.

За словами депутата Шерали Сидикова, котрий очолює комісію, з перших днів вона вже зіткнулася зі спробами протидії. А глава адміністрації однієї із шести областей, у минулому завводділом пропаганди ЦК Компартії Киргизстану, взагалі заборонив надавати будь-які документи членам комісії і зажадав від них покинути область.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Продиктовано в номер

Слід чекати створення ліги країн Межимор'я

У Києві під головуванням Михайла Гориня відбулося чергове засідання організаційного комітету з проведення міжнародної конференції політичних партій країн Балто-Чорноморсько-Адріатичного регіону.

На думку ініціаторів конференції, що має відбутися наприкінці липня, це буде добра нагода створити Лігу політичних партій держав цього регіону. У рамках добровільного об'єднання політичні партії Литви, Латвії, Естонії, Білорусі, Молдови, України, Польщі, Румунії, Болгарії, котрі вже підтвердили свою участь у конференції, мають на меті всіляко сприяти розвиткові багатосторонніх відносин, інтеграції країн Межимор'я.

До цього додамо, що міжнародна конференція у Києві скликається за ініціативи УРП, Демпартії України і Партії зелених.

Дебютували зверненням

Відбулася організаційна сесія Черкаської обласної Ради народних депутатів. З 59 обраних 12 — представники різних політичних партій (КПУ, СПУ, УРП, ДемПУ, Руху) і лідери їхніх обласних організацій. Сорок сім депутатів — безпартійні. За віковим складом переважають люди старшого покоління. Серед депутатського корпусу — чотири жінки.

Сесія заслухала підсумки виборів, сформувала постійні комісії та виконком Ради. За пропозицією депутатів-комуністів прийнято звернення до Верховної Ради України про зупинення процесу приватизації.

За шахтарським прикладом

Робітники-атомники Красноярського гірничо-хімічного комбінату, де діє реактор, який виробляє збройний плутоній, завершили акцію протесту й залишили підземний цех. Це збіглося з початком поїздки на ядерні виробництва краю міністра атомної енергетики Росії В. Михайлова, котрий має намір обговорити на місці план заходів із закриття реакторів — накопичувачів плутонію.

14 липня близько тридцяти робітників розташованого під землею реакторного заводу відмовилися піднятися на поверхню після закінчення трудової вахти, вимагаючи виплатити зарплатню, яку вони не одержували з травня, й відпускні.

Космічне бомбардування

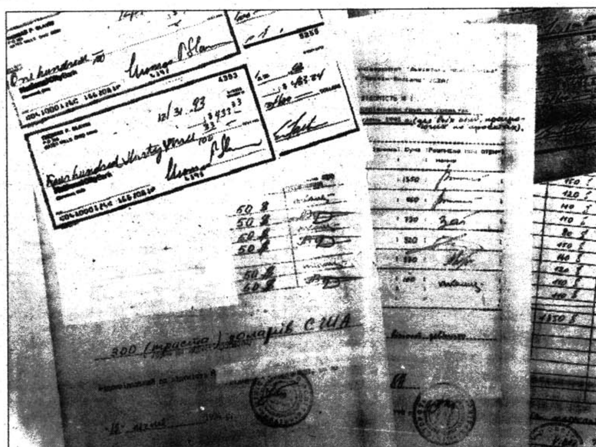
В ніч на понеділок стався удар в Юпітер першого фрагмента колись цілої комети. На Юпітері з'явилася пляма діаметром дві тисячі кілометрів. За словами вчених, розмір плями для масштабів Юпітера, маса якого більша од маси Землі у 318 разів, незначний. Наприклад, славнозвісна «червона пляма» планети у діаметрі має 30—40 тисяч кілометрів. Сила удару виявилася відповідною попереднім прогнозам — 10 мільйонів мегатонн.

Науковці продовжують вважати, що ніякого впливу «бомбардування» Юпітера залишками комети на Землю не матиме через велику віддаленість планет одна від одної.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Арбітражним судом Житомирської області (262000, м.Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушено справу № 3-Б про банкрутство малого приватного підприємства «Максим» (адреса: 262000, м.Житомир, вул. Піонерська, 8, особовий рахунок № 468001 в Богунському відділенні ощадбанку № 75).

ВСЕ НА СПРОДАЖ

ГРОМАДЯНИНОВІ США Володимиру Базарку на посту митного контролю в аеропорту «Бориспіль» довелося витрусити зі своїх валіз значну частину багажу. Ні, мешканець штату Огайо, адвокат фірми «Базарко і Оришкевич» не є банальним контрабандистом, який збирався заробляти на неформальних міжтериторіальних торговельних операціях. Експерти в цьому випадку безсилі підрахувати можливі збитки. Бо ж ідеться про... майбутні винаходи і відкриття. Пан Базарко, треба віддати йому належне, потрудився як бджілка, обертаючись серед науковців у пошуках спалахів цікавих думок. Ідеї в зародку коштували йому небагато — по 30—100 доларів. І от, порушуючи всі міжнародні угоди, він тепер намагався вивезти кілька десятків документів, що містили науково-технічну інформацію. Була тут і ціла низка договорів, укладених із заокеанським спокусником українськими вченими стосовно всіх можливих ідей, що можуть сяйнути у їхніх головах у чітко визначений в паперах термін. У такий спосіб, здійснюючи нескладні бухгалтерські операції, вдалося зарегламентувати примхливий і непередбачуваний процес блукання серед гіпотез і згадок...

Випадок цей далеко неподинокий. Подібні договори з'являються тисячами. Цікавить іноземців насамперед закрита інформація з фундаментальних та військово-прикладних проблем у галузі створення нових видів озброєння.

Угоди укладають не з організаціями, в яких працюють фахівці, а безпосередньо з науковцями як приватними особами. Це дає можливість наймачам використовувати їх як дешеву робочу силу. До того ж стає практично безнадійним проведення контролю за обсягом і змістом науково-технічної інформації, яку вивозять за кордон.

Ось приклад одного з договорів, що стосується технологій хімічного виробництва: «дослідник погоджується, що всі винаходи, поліпшення, відкриття, або інформації, одержані ним безпосередньо, або в співпраці з іншими особами протягом строку чинності цього договору, і які є хоча б частково результатом науково-дослідних робіт чи послуг, виконаних в інтересах компанії «Шервин-Віліямс», становитимуть виключну і неподільну власність компанії. Дослідник повинен повністю передавати компанії всі винаходи, відкриття або інформацію, незалежно від того, чи вони являють собою винаходи, що можуть бути запатентовані чи ні, право власності і інтерес до названих вище винаходів будуть передані компанії «Шервин-Віліямс».

... Компанія буде сплачувати досліднікові щомісячну винагороду в українській національній валюті, за науково-дослідну роботу і послуги, виконані для компанії... Винагорода, про яку йдеться, є єдиною компенсацією дослідникові за всі послуги, виконані ним згідно із цим договором...»

Не будемо дуже докоряти напівголодному «науковому потенціалу». Скрута іноді змушує людину торгувати навіть власними внутрішніми органами. Кожен справді має право вирішувати сам. Проте постає кілька питань про мораль, вражає готовність до абсолютного самоприниження за мізерну плату. Один із молодих учених завзято пропонував іноземним покровителям стати їхніми «очима й вухами».

Предметом торгів часто-густо постають інтелектуальні надбання всього дослідницького колективу. До того ж, над закупленими на корню ідеями вся подальша робота ведеться, як правило, на інститутському, лабораторному обладнанні. Аби зацікавити можливих ділових партнерів у своїх послугах, створити собі імідж серйозного і перспективного вченого, цінну інформацію «запозичують» у колег.

Є ще один делікатний момент. На етапі саморекламування кожен винахід подається як «ідея віку». Коли ж фактом продажу документації зацікавлюються правоохоронні органи, автор запевняє, що це була така собі дрібничка. Колеги нерідко підтримують його, що ускладнює проведення об'єктивної експертизи. За великим рахунком, вони обманюють самі себе.

Факти, якими володіють фахівці Служби безпеки України, свідчать, що «добродійники» не випадково трапляються на шляху українських учених. А навпаки, діють у повній відповідності з довгостроковими програмами технологічного пограбування України.

Ці програми масштабні, досить детально продумані і щедро підгодовуються з бюджету відповідних країн. З огляду на зміни геополітичної обстановки у світі відбулося коригування пріоритетів у діяльності іноземних спецслужб. Заслуговують на увагу висновки аналітиків науково-дослідного інституту світової політики (ФРН), викладені в доповіді «Про майбутнє спецслужб», яку, до речі, активно цитували засоби масової інформації: «Після певного затишшя, що характеризувало кінець 80-х років, всюди спостерігається пожвавлення шпигунської діяльності. При цьому центр ваги зміщується з військової розвідки на промислове шпигунство. Головна увага надається інформації про найновіші технології...»

Хоч би як хотілося вірити у щирість деяких масштабних західних проектів, фондів, центрів, що розгорнулися на наших теренах, їхня майже відверта прагматична спрямованість розбиває всі ілюзії, які навіюються пристойним гуманітарно-просвітницьким маскуванням під ті організації, які справді несуть в Україну добро і допомогу.

Як свідчать документи, один із таких центрів, фінансований, до речі, військовим відомством своєї країни і тамтешніми інститутами, що займаються розробками найновіших систем озброєння, по-військовому ж чітко називає три етапи у своїй діяльності: визначення серед українських досліджень технологій, що можуть стати в пригоді промисловості країни-«спонсора»; встановлення контактів, створення спільних підприємств, експертна оцінка щодо можливості використання технологій на ринку тієї країни; отримання всієї документації, доопрацювання цих технологій в науково-дослідницьких центрах за межами України і впровадження теж, зрозуміло, не тут.

Новим є те, що таким масовим шпигунством щодо цього зайнялися не тільки світові технологічні «монстри», а й дрібніші за рангом «мисливці за головами». Виявляється, і не дуже багаті країни можуть собі дозволити прикупити українських вчених. У сфері ядерних технологій це явище небезпечне реальною вірогідністю того, що знання і досвід наших фахівців можуть бути використані з метою поширення ядерної, біологічної та хімічної зброї — всупереч надіям усього цивілізованого світу.

Створюючи розгалужені мережі «приручених» науковців, західним «інвесторам» потерпаючої у злиднях української науки залишається лише навідуватися до нас по технологічні розробки як до власної комірчини. І справді тут, в Україні, як у доброго господаря, в запасі налаштовано технологічні заготівель майже на всі випадки життя. Сильні колективи, сучасна матеріальна база.

Парадокс полягає в тому, що ми самі після всіх численних реорганізацій та перепідпорядкування наукових закладів до ладу не розібралися, який науковий доробок має Україна. Мало того, не зорієнтувалися на перспективу: що нам корисне самим, а що не знадобиться Україні, — і його можна вигідно продати в інтересах держави, з повним урахуванням авторських прав. У світовій торгівлі експорт науково-технічних досягнень у вигляді продажу ліцензій складає понад 10 відсотків прибутку.

Поки що схоже на те, що подібною «інвентаризацією» у нас займаються іноземні гості. І досить успішно. Канали науково-технічного співробітництва перетворюються ними, даруйте, на канали «викачування мозку». Внаслідок цих маніпуляцій Україна фактично витісняється з міжнародного ринку сучасних технологій, обладнання і техніки, що водночас із економічним, має і політичний аспект.

Свої розрахунки щодо інтелектуального багатства України з'явилися і в деяких наших колишніх співвітчизників. Знаходячи телефонні номери в старому записнику — відновлюючи давні зв'язки у науковому середовищі, використовуючи некомпетентність наших наукових працівників у питаннях кон'юнктури ринку, технологій, вони теж скуповують пріоритетні розробки оптом, перебираючи на себе роль таких собі «спонсорів»-добродійників, які, мовляв, підтримують дослідження у такий важкий для держави час.

Є дані, що зародилися суто практичні міркування з приводу науково-технічних відомостей з боку іноземного та вітчизняного кримінального світу...

Останнім часом здебільшого вивозять з України не креслення і дискети, а живих «носіїв» інформації, у яких зацікавлені за кордоном. І це теж відбувається згідно з цільовими програмами, розробленими в деяких країнах. Для їх реалізації внесені корективи до чинного законодавства кількох іноземних держав. Наприклад, у ряді держав затверджено зміни до закону про емігрантів, що стосуються спеціальних пільг для вчених колишнього СРСР, що виїздять. Виділено значні бюджетні кошти. Орієнтованість у першу чергу і фахівців «оборонки», розробників технологій «подвійного використання».

Цікаві постаті наукового світу України потрапляють на замітку експертів іноземних спецслужб. Треба зауважити, ця експертиза досить надійна і прискіплива. Може хоч так, опосередковано, ми зрозуміємо, що нам є що втрачати.

За кордоном опиняються представники цілих наукових шкіл, напрямків.

Молодь, навіть без особливих досягнень, поспішає «туди» від самого початку наукової кар'єри. Вони просяться самі, заповнюючи різні анкети, надсилаючи свої заяви на адресу різноманітних фондів, фірм. Текст — майже усталений: авторові — тридцять років, закінчив університет (інститут), у такому-то НДІ навчався в аспірантурі, кандидат наук, молодший чи старший науковий співробітник, зацікавлений у роботі в компанії, згоден на будь-які умови...

За висновком одного із зарубіжних аналітиків, таке «вивезення» учених буде справжнім крахом для країн СНД, і вже це ніколи не дасть їм змоги наблизитися до рівня розвитку Західної Європи.

Українським вченим обіцяють за кордоном лабораторію, забезпеченість і моральний комфорт. Останнє, звичайно, певною мірою. Адже не кожного влаштовує статус «живого товару».

Справді, основним предметом української науки сьогодні є не нові щаблі пізнання світу, а житейське питання, де взяти грошей.

Зберегти науково-технічний потенціал точнісінько в колишньому вигляді, поперше, неможливо, по-друге, і не є потрібним. На часі структурні зміни, визначення нових пріоритетів, пошук нових джерел фінансування — в т.ч. на ринковій основі. Але ці процеси мають бути керовані — виважено, розумно. Ми можемо все розпорошити за безцінь і скоро пройти. Потім нам же й продаватимуть наші технології. А в нас не вистачить сил і на мильну бульку.

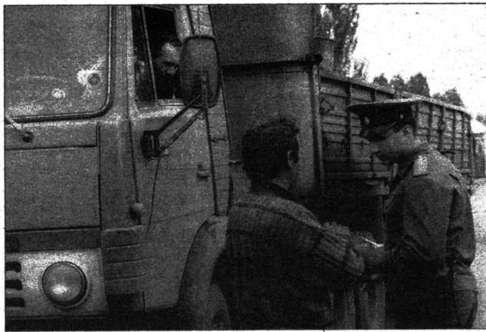
Лада САФОНОВА.
Прес-центр Служби безпеки України.

Фотофакт

Із чисто символічних «прозорих» більш щільними стають кордони суверенної України з країнами ближнього зарубіжжя. На всіх транспортних магістралях Донбасу, які ведуть в Росію, встановлено контрольні пропускні пункти Донецького прикордонного загону. Їх завдання — паспортний контроль і перевірка вантажів, що йдуть з України.

На знімках: *прапорщик Донецького прикордонного загону Сергій Аксьонов; перевірка вантажу на КПП Донецького прикордонного загону на трасі Маріуполь (Донецька область) — Таганрог.*

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 94/5-21 от 24 мая 1994 года о банкротстве малого предприятия «Янтарь», директор Димерджи Владимир Георгиевич (юридический адрес: 340000 г.Донецк, ул.Батумская, 5; банковские реквизиты: расчетный счет 468422 в Украинском юго-восточном коммерческом банке «Ювесбанк» МФО 334992).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и возможных санаторов в течение месяца со дня публикации этого объявления по адресу: 340105, г.Донецк, бульвар Пушкина, 34.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 69/5-21 от 12 апреля 1994 года о банкротстве акционерного общества «Инвестиционно-страховая компания «Донбассинрезерв» (президент Куксин Олег Сергеевич, юридический адрес: г. Донецк, пр. Ватутина, д. 33-а; банковские реквизиты: расчетный счет 467105 в Спецукрсоцбанке г. Донецка, МФО 334657).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и возможных санаторов в течение месяца со дня публикации этого объявления по адресу: 340105, г. Донецк, бульвар Пушкина, 34.

Государственная налоговая инспекция г. Харькова объявляет о банкротстве:

— частного предприятия «Лаук», расположенного по адресу г. Харьков, ул. Тракторостроителей, 160-б, кв. 199, р/с № 468224 в Укрэксимбанке. Дело № 920/6-61 о банкротстве возбуждено в Арбитражном суде Харьковской области;

— общества с ограниченной ответственностью «Лотос», расположенного по адресу г. Харьков, ул. Героев труда, 68-б, кв. 135, р/с 200467380 в ХОД АК УСБ; дело № 919/6-61 о банкротстве возбуждено в Арбитражном суде Харьковской области.

Леонід перший і Леонід другий

Точка зору

Про Президента Леоніда Кравчука треба судити не по тому, чого він не зробив, а по тому, що зробив; не по тому, чого він не зміг, а по тому, що зміг; не по тому, чого не встиг, а по тому, що встиг. Я підозрюю, що буде суттєва різниця між тими оцінками, які даємо йому ми, його сучасники, і тими, які дасть йому історія.

З ім'ям Президента Кравчука пов'язане прийняття Акта про незалежність України, проведення референдуму 1 грудня 1991 року, демонтаж СРСР, розбудова атрибутів незалежної Української держави, протистояння спробам втягнути Україну в нові імперські структури, визнання України на міжнародній арені, перші кроки на шляху включення її в європейські структури.

Звичайно, не можна забувати про нерішучість і непослідовність Леоніда Кравчука у проведенні економічних реформ. Президент Кравчук талановито виконував представницькі функції. Якби йому вдалося знайти ефективного прем'єр-міністра і сформувати реформаторський уряд, то йому б ціни не було. Але маємо те, що маємо.

Давайте суто по-людськи поставимося до Леоніда Макаровича. Він перевершив себе. Метаморфози, які з ним відбулися, гідні пера Шекспіра та пензля Рембрандта. Можна тільки уявити собі, які бурі вирували в його душі — в душі людини, яка всією своєю кар'єрою зобов'язана Комуністичній партії, — коли він приймав рішення про заборону її діяльності. Він, будівник комунізму, став будівничим незалежної Української держави, некомуністичної за своєю суттю. Ідеолог Комуністичної партії очолив перехід до приватної власності.

І все це одна людина, одне життя, одна доля. Думаю, що на долю найближчих десяти президентів України не випадуть такі епохальні події, які випали на долю Леоніда Кравчука.

Україна як держава вже відбулася. Переконаний, що назад вороття немає. Разом з тим за змістом ця держава ще не та, про яку мріяли ті, хто за неї боровся.

Тепер відносно новообраного Президента Леоніда Кучми.

Я сподіваюся, що Президент Кучма буде державником. Він захоче бути Президентом незалежної держави, а не васалом Москви. Приємніше мати власний літак, розмовляти з англійською королевою і вести переговори з Президентом США, ніж бути чиєюсь маріонеткою.

Я сподіваюся, що Президент Кучма захоче стати всеукраїнським Президентом. Після виборів у нього відпала потреба загравати із східним та південним електоратом. По відношенню до Заходу України Президент Кучма буде робити те ж саме, що Президент Кравчук робив по відношенню до Сходу України.

Я сподіваюся, що Президент Кучма принесе з собою свіжий вітер змін і надме вітрила економічної реформи.

Я сподіваюся, що Президент Кучма вичистить авгієві стайні Української держави.

Вважаю, що національно-демократичні сили не повинні апріорі заявляти про те, що вони не будуть співпрацювати з Кучмою. На Леоніда Даниловича треба впливати так само, як ми намагалися впливати на Леоніда Макаровича. Не можна залишати Президента Кучму наодинці з комуністами (з якими у нього неминуче виникнуть ускладнення, коли він стане на шлях реформ).

І, нарешті, останнє. Уже зараз нам треба думати про те, хто буде Президентом України після Леоніда Кучми. Леонід Третій? Існує гостра потреба в створенні потужної політичної сили, яка приведе до влади в Україні національно-демократичного Президента.

Володимир ЧЕРНЯК,
доктор економічних наук, професор.

Спорт

Ще раз про переходи

Зіграно перший тур у четвертому чемпіонаті України серед команд вищої ліги. Ми вже повідомляли про зміни, які сталися в київському «Динамо». Але шанувальників популярної гри цікавлять значно ширші відомості про переходи. Пропонуємо вашій увазі чергову порцію таких новин.

Ми вже писали про те, що одеський «Чорноморець» очолив Леонід Буряк, якого донедавна (це не перебільшення) буквально на руках носили в Тернополі. Тому реакція на рішення свого колишнього тренера з боку керівництва «Ниви» було досить різке. Можна зрозуміти тернопільців, адже Л.Буряк зміг за короткий термін урятувати клуб від катастрофи, налагодив його гру, створив вельми боєздатний ансамбль з оригінальним обличчям. Звісно, що втрачати такого фахівця не хочеться.

Але можна зрозуміти й Леоніда. Його запросили очолити колектив, вищий за рангом і авторитетніший. До того ж, він повернувся до міста свого дитинства і юності, де мешкають його рідні та близькі.

До речі, до Одеси слідом за Буряком поїхав і півзахисник олімпійської збірної Олег Мочуляк, також одесит.

Та повернімося до Тернополя. Звідти до Німеччини поїхав гравець національної збірної Іван Корпонай, Шумський — до Львова. Воротар збірної України Дмитро Тяпушкін відтепер виступатиме за московський «Спартак». До цієї команди повернувся і півзахисник Гашкін. Що ж, утриматися на здобутих позиціях «Ниві» буде дуже складно.

А вінницьку «Ниву» залишив-таки її головний тренер Юхим Школьников. Я розмовляв з ним тижнів зо три тому. І тоді Юхим Григорович казав, що прийме остаточне рішення залежно від того, хто стане мером Вінниці. Вибори відбулися, і свій вибір зробив фахівець: поїхав до тираспольського клубу «Тілігул». І одразу після цього «Ниву» залишили кілька провідних гравців. Ми вже повідомляли, що до Києва перейшов Косовський, а Горшков — до одеського «Чорноморця», Надуда — до московського «Спартака», Соботюк — до запорізького «Торпедо». Гайдук, Циткін та Циганков вирішили спробувати сили у клубах Ізраїлю. Завершив виступи Турчиненко. Замість цих футболістів у Вінниці тепер гратимуть Зуєнко та Рябцев з київського «Динамо-2», Бурхан із запорізького «Металурга», повернувся з Угорщини досвідчений Шубін.

Дуже важкий сезон перед цим пережив запорізький «Металург», ледве виживши. Що чекає на колектив у нинішньому чемпіонаті? Його наставник Анатолій Куксов вважає, що «Металург», нарешті, позбудеться тягаря невдач. Хоча і цього разу запорожці зазнали певних кадрових втрат. Перейшов до дніпропетровського «Дніпра» Віктор Скрипник, до Ізраїлю поїхав Олександр Гуральський, а Кирило Вараксін подався до новоросійського «Чорноморця». Але в команді з'явилася велика група місцевих вихованців, за якими, вважає А.Куксов, майбутнє клубу.

Нагадаємо читачам й про те, що чемпіонат нашої країни проходитиме в чотирьох лігах. Вища вже почала турнір. А коли почнуть грати молодші за рангом? Перша ліга включається до боротьби 6 серпня, на день раніше — друга, а у третій — змагання розпочнуться 14 серпня. У кожній з цих ліг гратимуть по 22 команди.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

«ВІД ДЕКЛАРАЦІЇ — ДО НЕЗАЛЕЖНОСТІ»

Саме під такою назвою із Львова стартував міжнародний марафон протяжністю 4385 кілометрів, який проляже кордонами України і перетне 15 областей та Республіку Крим. Естафету буде також пронесено від Києва до гирла ріки Десни на катамаранах і кияках, а на відрізках Маріуполь—Керч та Євпаторія—Одеса—Вилково — на яхтах.

Організаторами цієї акції стали Федерація легкої атлетики України, обласна Рада народних депутатів. На старт вийшли двадцять марафонців. До них будуть прилучатися бажаючі з тих населених пунктів, через які проляже маршрут, а також представники восьми країн, що межують з Україною — Польщі, Білорусі, Росії, Румунії, Молдови, Угорщини та Словаччини.

Мета цього заходу — утвердження ідеї незалежності та державності нашої країни, розвиток дружніх контактів із спортсменами-бігунами, популяризація здорового способу життя. У рамках забігу відбудеться ще одна акція — ознайомлення з творчістю лауреата звання «Людина року 91/92», володаря престижного світового призу «Нагорода XX століття за значні досягнення» Михайла Осадчого. Сотні людей зможуть під час марафону безкоштовно отримати книги, подаровані редакціями видавництв «Червона калина», «Каменяр», газетою «Нескорена нація», організацією «Просвіта». Серед них художньо-документальна повість М.Осадчого «Більмо», що побачила світ ще у 1974 році у Франції і лише тепер прийшла до нашого читача.

На презентації перед початком пробігу всі його учасники одностайно вирішили присвятити його пам'яті великого патріота України. А завершиться марафон 24 серпня також у Львові.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 364559.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311136.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».